

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Варна , 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в публично заседание на тридесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Милен П. Славов
Членове:	Мария Кр. Маринова
	Росица Сл. Станчева

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно гражданско дело
№ 20213000500220 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по подадена въззивна жалба от ЗК „Лев Инс“ АД, гр. София, представлявано от адв. Ст. Р., против решение № 260008/12.01.2021г., поправено с решение № 260039/23.02.21г., постановени по т.д. № 618 по описа за 2020г. на Окръжен съд-Варна, в частите му, с които същото е осъдено да заплати на СН. Н. СТ. от с. Блъсково, обл. Варна сумата от 40 000 лв. като обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на брат й Р.И.А. починал на 16.10.15г., вследствие на ПТП от 09.10.15г., причинено от Ч.И.А. при управление на л.а. „Мерцедес“, с ДК № В9600НК, за което водачът е осъден с влязла в сила присъда по НОХД № 464/16г. на ШОС, ведно със законната лихва върху тази сума от 19.05.17г. до окончателното й изплащане, на осн. чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, и дружеството е осъдено да заплати таксите и разноските по делото. Счита се, че решението е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и се претендира неговата отмяна изцяло и отхвърляне на предявените искове като неоснователни. Основното наведено съображение от въззивника е липсата на установена по делото трайна и дълбока емоционална връзка между ищцата и пострадалия й брат Р.А., както и естеството и продължителността на търпените от ищцата болки и страдания. Поради това се счита, че материалният закон не е приложен съобразно указанията, дадени с ТР № 1/21.06.18г. по т.д. № 1/16г. на ОСНГТК на ВКС. Счита се, че съдът неправилно е кредитирал показанията на разпитаните по делото свидетели, тъй като

същите са заинтересовани от изхода на спора в полза на ищцата поради родствената си връзка с нея, както и поради факта, че майка ѝ също е ищец по дело срещу застрахователното дружество за присъждане на обезщетение на вредите от смъртта на сина ѝ Р.А.. Добавено е, че искове против дружеството са били предявени и от децата на загиналия, по които са били присъдени обезщетения. Претендира се обжалваното решение да бъде отменено изцяло, а предявеният иск да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан, ведно с присъждане на разноските по делото.

В предвидения срок е депозиран отговор на въззивната жалба от насрещната страна СН. Н. СТ. чрез адв. Н. М., с който същата е оспорена като неоснователна. Счита се, че по делото е установено, че между ищцата и загиналия ѝ брат е съществувала силна привързаност, тясна и дълбока емоционална връзка и настъпилата смърт е причинила на ищцата морални болки и страдания. Сочи се в тази връзка, че първоинстанционният съд изцяло е съобразил указанията, дадени с цитираното ТР № 1/21.06.18г. по т.д. № 1/16г. на ОСНГТК на ВКС. Излага се, че съдът следва да кредитира показанията на свидетелите, които имат непосредствени впечатления за негативните преживявания на ищцата, вследствие смъртта на нейния брат. Изложени са и съображения, които не отговарят на оплакванията на въззивника, свързани с приложимостта на нормата на § 96, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на КЗ /ДВ, бр. 101/18г. в сила от 07.12.18г./. Неотносими се считат аргументите на въззивника за неоснователност на претенцията на ищцата, свързани с наличието на други претенции от други лица против същия застраховател, произтичащи от същото застрахователно събитие. Претендира се въззивната жалба да се остави без уважение, ведно с присъждане на разноските по делото.

С молба от 29.06.21г. въззиваемата страна чрез процесуалния си представител е заявила, че поддържа съображенията си за неоснователност на въззивната жалба, изложени в отговора на исковата молба, претендира нейното отхвърляне и присъждане на разноските по делото. Релевира възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от насрещната страна.

Решението не е обжалвано и е влязло в сила в частите му, с които е отхвърлен иска на СН. Н. СТ. за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над присъдения размер от 40 000 лв. до претендирания размер от 100 000 лв. и за присъждане на законната лихва върху главницата за периода от 09.10.15г. до 19.05.17г.

За да се произнесе съдът прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционното производство е образувано въз основа на подадената на 19.05.20г. искова молба от СН. Н. СТ. от гр. Девня против ЗК „Лев Инс“ АД, гр. София за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 100 000 лв., изразяващи се в преживени тъга и депресия от причинената смърт на брат ѝ Р.И.А. починал на 16.10.15г., вследствие на ПТП от 09.10.15г., причинено от Ч.И.А. при управление на л.а. „Мерцедес“, с

ДК № В9600НК, за което водачът е осъден с влязла в сила присъда по НОХД № 464/16г. на ШОС, ведно със законната лихва върху тази сума от 09.10.15г. до окончателното ѝ изплащане. В исковата молба е било изложено, че на 09.10.15г. Р.И.А. се е возил на задната лява седалка в посочения автомобил, при управлението на който е предизвикано ПТП от неговия водач. Вследствие на катастрофата Р. е бил тежко ранен, изпаднал в безсъзнание, бил неадекватен и от ушите и носа му течала кръв. Бил приет в ОИЛ при МБАЛ-Шумен, където въпреки проведеното лечение е починал на 16.10.15г. вследствие на получените травматични увреждания. Отговорността на водача на автомобила е била застрахована по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество с период на действие на застраховката от 20.12.14г. до 20.12.15г. Отношенията между ищцата и нейният брат били много топли и близки, основани на привързаност, разбирателство, взаимна обич, подкрепа, уважение. Имали силно изградена емоционална връзка. Цял живот са живели в един дом, израснали заедно, споделяли едно домакинство, радост и тревоги. Имали общи приятели и излизали често в една компания. Подкрепяли се взаимно като си разменяли съвети за всичко, което им се случва. Помагали си в трудните моменти, вкл. и финансово. Всичко това изградило трайна и дълбока емоционална и душевна връзка между ищцата и нейният брат Р. Вследствие на неговата смърт ищцата изпаднала в тежка депресия, станала е затворена и неконтактна, постоянно плачела и тъгувала за брат си. Въпреки изминалия период от датата на смъртта, мъката и болката за ищцата са нестихващи и тя много често посещава неговия гроб и говори за него. Животът на ищцата коренно се променил и никога той няма да бъде същият, тъй като тя е загубила най-близката опора в живота си.

В депозирания от ответното застрахователно дружество отговор на исковата молба е потвърдена валидността на застрахователното правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по полица BG22114003123371, сключена за л.а. „Мерцедес“, с ДК № В9600НК и с период на действие от 20.12.14г. до 20.12.15г. Искът обаче е оспорен, тъй като не са били налице предпоставките за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди на ищцата, указани в ТР № 1/16г. от 21.06.18г. на ОСНГТК на ВКС - наличието на изключително близка връзка между ищцата и нейният брат, надхвърляща представите за обичайните взаимоотношения между брат и сестра. Това, че двамата са си помагали и уважавали, не е израз на такава изключително дълбока емоционална връзка, за която да се приложи изключението, предвидено за лица, имащи право на обезщетение за вреди съгласно цитираното ТР. Релевирано е и възражение за съпричиняване на вредите като се твърди, че загиналият към момента на настъпване на ПТП не е бил поставил обезопасителен колан. Оспорен е и предявеният размер на обезщетението. Релевирано е било и възражение за изтекла кратка погасителна давност за претендираните лихви.

В допълнителната искова молба и в допълнителния отговор на същата страните са поддържали релевираните твърдения, оспорвания и възражения.

С оглед релевираните от ищцата твърдения и отправеното до съда искане за

осъждане на застрахователя на делинквента да заплати обезщетение за претърпените от същата неимуществени вреди от смъртта на нейния брат, настъпила на 16.10.15г., вследствие на нанесените му травматични увреждания при ПТП от 09.10.15г. и въз основа на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключен при действието на КЗ /отм./, то правната квалификация на иска е **по чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./**. Това е така, защото договорът за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е сключен при действието на отменения КЗ и няма данни страните да са уговорили друго след влизането в сила на новия КЗ – по арг. от § 22 ПЗР на КЗ, в сила от 01.01.2016г.

С определение № 260735/21.10.20г. съдът е приел за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните факти: че с влязла в сила присъда № 7/16.02.17г. по НОХД № 464/16г. на ШОС водачът на л.а. „Мерцедес“, с ДК № В9600НК Ч.И.А. е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК и чл. 58а, ал. 1 от НК, за това, че на 09.10.15г. по път I-2 в Шуменска област на км 146+207 е нарушил конкретни правила за движение по пътищата и по непредпазливост е причинил смъртта на Р.И.А. /копие от присъдата е на л. 6-7/; наличието на застрахователното правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в ответното дружество по полица BG22114003123371, сключена за л.а. „Мерцедес“, с ДК № В9600НК и с период на действие от 20.12.14г. до 20.12.15г. /видно и от справката, извършена в ГФ и приложена на л. 11/.

При това положение е налице хипотезата на чл. 300 от ГПК и настоящият граждански съд следва да приеме въз основа на влязлата в сила присъда на наказателния съд, че е извършено виновно и противоправно деяние от Ч.И.А. на 09.10.15г., състоящо се в нарушение на правилата за движение при управление на МПС, при което са нанесени описаните телесни увреждания на Р.И.А. вследствие на които увреждания е настъпила на 16.10.15г. неговата смърт /препис-извлечение от акта му за смърт е на л. 5/. Престъплението, за което подсъдимият е бил осъден, квалифицирано по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, е резултатно – при управление на ППС и нарушаване на правилата за движение е причинена по непредпазливост смъртта на другото.

Видно от удостоверение за родствени връзки на л. 10, че ищцата е сестра на починалия Р.И.А. който е имал и еднокръвен брат – С. и еднокръвна сестра – С.

Пред първоинстанционния съд е изслушано заключението на съдебно-медицинската и автотехническа експертиза, от което се установява, че процесното ПТП е настъпило на 09.10.2015г. около 15.30ч. на път I-2 в посока от гр.Варна към гр.Нови пазар, в светлата част на денонощието, по време на дъжд. Механизмът на настъпване на ПТП е установен от вещото лице по следния начин: след с. Белоградец автомобилът навлязъл в локва на пътното платно, водачът натиснал спирачка, загубил контрол над управлението, автомобилът се занесъл, задната част се отклонила в посока на движението, а предната част вдясно.

Автомобилът излязъл извън пътното платно, минал през банкета, канавката и се ударил под ъгъл 40 ° в крайпътно дърво, като ударът е в задната лява част в зоната на левия калник - деформация. Починалият е седял на задна лява седалка по време на ПТП, ударът в части от купето е в дясна слепоочна област на главата и в дясна гръдна половина, които биха могли да бъдат от съприкосновение с облегалката на предна дясна седалка. При откъсване на предно ляво колело и отклоняване на автомобила в посока надясно, тялото запазва посоката на движение и полита напред и надясно, след което се връща на задната седалка, след удара в дървото тялото вследствие на удара се премества в посоката на удара и отново се удря в зоната на предна дясна седалка. Тялото се е движило странично спрямо предницата на автомобила и направо спрямо посоката на движение на автомобила. Обезопасителният колан служи за ограничаване движението на тялото в посока напред. В посока настрани коланът неефективно ограничава движението на пътника - не е предвиден за предпазване при странично движение на тялото, вследствие на страничен удар. В конкретния случай е налице кос удар, не е нарушен вътрешния обем на купето, деформацията е външна, в зоната на левия заден калник. Обезопасителният колан би ограничил движението на тялото, но не се знае в каква степен. В случая вследствие на удара на автомобила в дървото-топола, има увреждане на заден ляв калник, но няма проникване на части от купето и оборудването му навътре в купето – получените деформации са само външни.

От показанията на разпитания като свидетел С.М.С. /съпруг на ищцата/, които съдът преценява с оглед неговата заинтересованост в нейна полза, се установява, че двамата със С. са женени от 17-18 години и оттогава познава брат □. Двамата си имали отношения и когато се правели празненства са се събирали, а освен това С. постоянно е говорела с него по телефона. С. и свидетелят живеят в къщата си в с. Блъсково, а Р. е живеел в гр. Девня – на около 22 км. Разстояние между двете населени места. С. е имала голямо доверие у брат си и при нужда и трудни моменти винаги се е обаждала на него, а не на майка си. След смъртта на Р. състоянието на ищцата много се влошило – тя не желае да присъства на празненства, вдигнала кръвно и ръката □ изтръпва. Всичко това свидетелят счита, че е вследствие на стреса и определя състоянието □ като страхова невроза. С. не може да преодолее мъката си и когато гледа снимките на брат си изпада в депресия. Двете с майка си често посещават гроба на Р. и след всяко посещение ищцата не се чувства добре 3-4 дни. С. няма други братя и сестри, тъй като тя и Р. са от една майка и един баща.

Като свидетел е била разпитана и майката на ищцата – свидетелката С.С.А., чиито показания съдът преценява с оглед нормата на чл. 172 от ГПК и нейната заинтересованост в полза на дъщеря й. От същите се установява, че свидетелката има две деца – С. и Р., които както обикновено за всички деца – и те се обичали и били неразделни. Дъщерята живеела в с. Блъсково, но когато имала нужда или някакъв повод винаги е викала брат си или отивала при него в гр. Девня. След като двамата си създали семейства връзката им не била прекъсната и двете семейства били много близки – често се виждали /два пъти на седмица/ и купували подаръци за децата си, помагали си кой с каквото може. След смъртта на брат си С. изпаднала в шок, не е на себе си и едната й ръка започнала да не я държи – изтръпва,

вдига кръвно, краката ѝ изтръпват, не ѝ се говори. Преди това ищцата била весела и общувала с приятели, но сега вече е друга. Братът и сестрата много се обичали и С. не могла да преодолее мъката по него, и към момента била в депресия - като погледнела снимките му, започвала да плаче.

Относно обвързаността с указанията, дадени с ТР №1/2016г. на ОСГТНК на ВКС, настоящият съд намира следното:

С решение № 170 от 17.09.2018 г., по гр. д. № 2382/2017 г. на IV г. о. на ВКС, е прието, че когато се касае до първоначално приети тълкувателни ППВС и Тълкувателни решения, те имат обратно действие. Това означава, че даденото с тях тълкуване важи от момента, в който правната норма е влязла в сила, т. е. счита се, че тя още тогава е имала съдържанието, което впоследствие е било посочено в съответния тълкувателен акт. Когато след издаването на такъв тълкувателен акт е настъпила промяна било в самата тълкувана норма или свързани с нея други правни норми, било в общественото-икономическите условия, които правят даденото вече тълкуване на същата неприложимо или несъответно на действителния смисъл на закона, то постановеният нов тълкувателен акт, с който даденото вече тълкуване се изоставя, за да бъде възприето ново, няма обратното действие, присъщо на първоначалните. В сочената хипотеза тълкувателният акт се състои от две части. С първата от тях се дава новото тълкуване на конкретната правна норма, а с втората се обявява за загубил сила предшестващия тълкувателен акт от момента на постановяване на новото тълкувателно решение. Следователно от този момент престава да се прилага и предходният тълкувателен акт. Затова и установеното с новото Тълкувателно решение тълкуване на правната норма ще може да бъде прилагано от съответните органи, за които то е задължително, по случаите, които са от тяхната компетентност, когато въпросът е отнесен до разрешаване от тях, след приемане на новото ТР или по такива, които са били заварени към този момент, но с действие занапред. Или, ако преди постановяване на новото ТР са се осъществили факти, от значение за съществуващото между страните правоотношение, които са породили правните си последици, тези последици трябва да бъдат преценявани с оглед на тълкувателното ППВС и на ТР, което е било действащо към момента на настъпване на последиците. Аргумент за тази теза е и разяснението относно действието на приеманите от ВКС тълкувателни решения, дадено с т. 1 от ТР № 7/31.07.2017 г. по т.д. № 7/2014 г. на ОСГТК на ВКС, според която последващо тълкувателно решение, с което е дадено задължително тълкуване на приложим по делото закон в смисъл, различен от възприетия в решението, не е основание за отмяна на влязло в сила решение. Съобразно това разрешение /изразено изрично и в Определение № 117 от 24.02.2021 г. на ВКС по т. д. № 298/2020 г., I т. о., ТК/ следва, че ако правният спор е бил висящ към момента на приемане и оповестяване на тълкувателното решение, както и ако сезирането на съда със спора следва по време приемането и оповестяването на решението, даденото от ВКС тълкуване на закона следва да бъде съобразено от съда при постановяване на съдебното решение по съществото на спора.

При това положение, доколкото настоящото съдебно производство е образувано по

иск, предявен след приемането на ТР № 1/21.06.2018 г. по т. д. № 1/2016 г. на ОСНГТК на ВКС, то съдът е длъжен да съобрази задължителните разяснения на ТР относно кръга на лицата, имащи право на обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на техен близък /при пълна идентичност на нормите на чл. 265, ал. 2 от КЗ /отм./ и чл. 478, ал. 2 от КЗ/.

Съобразно указанията по приложението на закона, дадени с ТР №1/2016г. на ОСГТНК на ВКС, материално легитимирани да получат обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техен близък са лицата, посочени в ППВС № 4/25.05.1961г. и ППВС № 5/24.11.1969г., и по изключение всяко друго лице, което е създадо постоянна, трайна и дълбока емоционална връзка с починалия, заради съдържанието на която търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания, сравними по интензитет и продължителност с болките и страданията на най-близките, които в конкретния случай е справедливо да бъдат обезщетени. ВКС е посочил, че изключението е само за случаите, когато житейски обстоятелства и ситуации са станали причина между починалия и лицето да се породи особена близост, оправдаваща получаването на обезщетение за действително претърпени неимуществени вреди. В цитираното ТР е отбелязано, че традиционните за българското общество семейни отношения, братята и сестрите, съответно бабите/дядовците и внуците, са част от най-близкия родствен и семеен кръг и поради това и връзките помежду им се характеризират с взаимна обич, морална подкрепа, духовна и емоционална близост. Когато обаче поради конкретните житейски обстоятелства, привързаността е станала толкова силна, че смъртта на единия от родствениците е причинила на другия морални болки и страдания, надхвърлящи по интензитет и времетраене нормално присъщите за съответната родствена връзка, справедливо е да се признае право на обезщетение за неимуществени вреди и на преживелия родственик.

От събраните пред първоинстанционния съд писмени и гласни доказателства се установи, че ищцата е родена на 15.05.1980г., а нейният брат Р. – на 13.09.81г. и разликата във възрастта на двамата е била само 1 година и 4 месеца. Към датата на настъпилата на 16.10.15г. смърт на брат й ищцата е била на 35 години. Същата е била семейна от около 2002г. и оттогава живее със съпруга си и своите деца в с. Блъсково, а нейният брат е останал да живее в гр. Девня, където е създад свое семейство. Двете семейства били много близки и често си гостували. Сестрата и братът са имали изградени силни емоционални отношения, които запазили във времето, вкл. и като си оказвали взаимна помощ в трудни моменти – чрез съвети или финансова подкрепа. Споделяли заедно радостните мигове, правили подаръци за децата си. Въпреки, че Р. е имал еднокръвни брат и сестра, отношенията между него и ищцата били по-близки и изпълнени с взаимна обич. В резултат на настъпилата внезапна смърт на брат си, ищцата е изпаднала в тежко емоционално състояние, изпитвайки силна тъга и мъка, които са се проявили и със симптоматика в невротичния регистър – високо кръвно налягане, изтръпване на ръката и долните крайници. Липсват данни за квалифициране на симптомите от психотичния спектър като депресия или друго болестно състояние.

С решение № 92/17.11.2020 г. по т. д. № 1275/2019 г. на ВКС, ТК, II т. о. и въз основа на цитираното ТР №1/2016г. на ОСГТНК на ВКС е разяснено и акцентирано, че обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техни близки на лица, извън кръга на лицата, очертан в двете ППВС, се присъжда само по изключение. Предпоставките, за да се приложи това изключение, са: 1 Създадена особено близка връзка между починалия и претендиращия обезщетението и 2 Действително претърпени неимуществени вреди, които надхвърлят по интензитет и времетраене вредите, нормално присъщи за съответната връзка. Особено близка, трайна и дълбока емоционална връзка е налице, когато поради конкретни житейски обстоятелства привързаността между починалия и претендиращия обезщетението е станала изключително силна, т. е. такава, каквато се предполага, че е привързаността между починалия и най-близките му, активно легитимирани да претендират обезщетение за неимуществени вреди съгласно Постановление № 4 от 25.05.1961 г. и Постановление № 5 от 24.11.1969 г. на Пленума на Върховния съд.

Посочените предпоставки следва да са осъществени за всички лица, претендиращи обезщетение за неимуществени вреди, извън кръга на лицата в двете постановления, в т. ч. и за роднините – братята и сестрите, бабите/дядовците и внуците. При преценката за наличието им в тази хипотеза обаче следва да се отчете обстоятелството, че традиционно за българския бит отношенията между посочените роднини се характеризират с взаимна обич, морална подкрепа, духовна и емоционална близост. Поради това, за да се приеме, че между изброените роднини е налице особено близка връзка, необходимо е, освен формалното родство с произтичащата от него близост между лицата, да са се проявили конкретни житейски обстоятелства, обусловили създаването на близост, по-голяма от нормалната за съответната родствена връзка. Такова обстоятелство например, относимо към връзката между бабите/дядовците и внуците, представлява отглеждането на внуците от бабата/дядото поради различни причини (заболяване или смърт на родителя/родителите; работа в чужбина, дезинтересиране на родителя/родителите и др.), а за връзката между братята и сестрите – израстването им сами като деца поради продължително отсъствие на родителите за работа в чужбина (решение № 372 от 14.01.2019 г. по т. д. № 1199/2015 г. на ВКС, II т. о.).

Приетото от ВКС в цитираното решение № 92/17.11.2020 г. по т. д. № 1275/2019г., ТК, II т. о. се споделя и в следващите актове на състави от ВКС – Определение № 665 от 2.12.2020 г. на ВКС по т. д. № 80/2020 г., II т. о., ТК Определение № 684 от 9.12.2020 г. на ВКС по т. д. № 937/2020 г., II т. о., ТК, , Определение № 11 от 11.01.2021 г. на ВКС по т. д. № 1033/2020 г., II т. о., ТК Определение № 20 от 20.01.2021 г. на ВКС по т. д. № 788/2020 г., II т. о., ТК.

С оглед на установеното по-горе от фактическа страна следва да се приеме, че ищцата е претърпяла неимуществени вреди от причинената смърт на нейния брат Ремзи с оглед изградените и съществувалите между тях силни емоционални връзки, изпълнени с взаимна обич, грижа и съпричастност. Действително по делото се установи, че между ищцата и нейният брат са съществували близки емоционални отношения, които са се

запазили и след създаването на семействата им и проявите са описани и в показанията на разпитаните по делото свидетели.

Така очертаните по съдържание и характер отношения обаче са типичните и обичайни за родствения отношения между брат и сестра и в случая не са били налице специфични житейски ситуации, които да са преформулирали тези традиционни отношения, за да се приеме, че същите са се превърнали в изключителни. Традиционни за българското семейство са взаимната подкрепа и обич, особено подчертани между брат и сестра. Същите нормално са изпълнени с положителни емоционални усещания, стремеж към взаимност в грижите – морални и материални, каквито са били и в настоящия случай. Не са налице доказателства по делото установените конкретни житейски обстоятелства да са довели до отношения, надхвърлящи традиционните за този вид родствени връзки, при което действително преживените от ищцата морални болки и страдания да надхвърлят по интензитет и времетраене нормално присъщите за тази родствена връзка, за да се приеме съобразно указанията, дадени с цитираното ТР на ОСНГТК на ВКС, че следва да ѝ се признае право на обезщетение за неимуществени вреди.

Само на това основание обжалваното решение в осъдителните му части следва да се отмени и предявения от ищцата иск в уважения му размер следва да се отхвърли, без да е необходимо да се обсъждат възраженията на ответника, свързани със съпричиняване на вредите от пострадалия и възражението за изтекла погасителна давност на лихвите.

Въз основа на отправените от застрахователното дружество искания за присъждане на разноси с отговора на исковата молба и с въззивната жалба, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК в негова полза следва да се присъдят направените пред първата инстанция разноси, възлизащи на сумата от 300 лв. – заплатено възнаграждение за вещи лица, а на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 800 лв., представляващи заплатена ДТ за въззивната инстанция.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260008/12.01.2021г., поправено с решение № 260039/23.02.21г., постановени по т.д. № 618 по описа за 2020г. на Окръжен съд-Варна, в частите му, с които Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, гр. София е осъдено да заплати:

- на СН. Н. СТ., ЕГН ***** от с. Блъсково, обл. Варна сумата от 40 000 лв. като обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на брат ѝ Р.И.А. починал на 16.10.15г., вследствие на ПТП от 09.10.15г., причинено от Ч.И.А. при управление на л.а. „Мерцедес“, с ДК № В9600НК, за което водачът е осъден с влязла в сила присъда по НОХД № 464/16г. на ШОС, ведно със законната лихва върху тази сума от 19.05.17г. до окончателното □

изплащане, на осн. чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД;

- на адв. Н. М. от АК-София, с адрес на кантората в гр. София, ул. „Веслец“, № 6, ет. 3, ап. 8, сумата от 1 730 лв. на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗАдв.;

- в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ОС-Варна, сумата от 1 900 лв., на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК,

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от СН. Н. СТ., ЕГН ***** от с. Блъсково, обл. Варна иск против Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, гр. София, за заплащане на сумата от 40 000 (четиридесет хиляди) лева като обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на брат ѝ Р.И.А. починал на 16.10.15г., вследствие на ПТП от 09.10.15г., причинено от Ч.И.А. при управление на л.а. „Мерцедес“, с ДК № В9600НК, за което водачът е осъден с влязла в сила присъда по НОХД № 464/16г. на ШОС, ведно със законната лихва върху тази сума от 19.05.17г. до окончателното ☐ изплащане, на осн. чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

ОСЪЖДА СН. Н. СТ., ЕГН ***** от с. Блъсково, обл. Варна да заплати на Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, гр. София сумата в размер на **300 (триста) лв.**, представляващи разноски за първата инстанция, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК, както и сумата в размер на **800 (осемстотин) лева**, представляващи разноски за въззивната инстанция, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението до страните /чрез процесуалните им представители/, при наличието на предпоставките за допускане на касационното обжалване съобразно чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____